

EUROPA I ROM

Kirken Santa Maria in Traspontina

DANMARK

DICASTERIUM PRO EVANGELIZATIONE
SECTIO DE QVAESTIONIBUS FUNDAMENTALIBUS
EVANGELIZATIONIS IN MUNDO

MINISTERO
DEL TURISMO
REPUBBLICA ITALIANA

EUROPA I ROM

Jubelårets pilgrimsruter

Kirken Santa Maria in Traspontina

©Dikasteriet for Evangelisering
Sektion for grundlæggende spørgsmål
om Evangelisering i verden

00120 Vatikanstaten

Tekster af Mons. Vincenzo Francia
Alle rettigheder forbeholdt

www.iubilaeum2025.va

[@iubilaeum25](https://www.instagram.com/iubilaeum25)

Fire tematiske ruter at vandre

Jubelåret er en stor folkelig begivenhed, hvor alle pilgrimme kan fordybe sig i Guds uendelige barmhjertighed.

Det er året, hvor vi vender tilbage til broderskabets kerne ved at reparere forholdet mellem os og Faderen.

Det er året, der tilskynder til omvendelse, en mulighed for at se på sit liv og bede Herren om at lede det mod hellighed.

Det er solidaritetens, håbets og retfærdighedens år, hvor man forpligter sig til at tjene Gud i glæde og fred med sine brødre og søstre.

Men frem for alt har jubelåret mødet med Kristus som sit centrum.

Af denne grund opfordrer jubelåret os til at begive os af sted og overskride visse grænser.

Når vi bevæger os, skifter vi ikke bare sted, men vi forvandler os selv. Derfor er det vigtigt at forberede sig, planlægge ruten og kende destinationen. I den for-

stand begynder den pilgrimsrejse, der kendetegner dette år, før selve rejsen: Dens udgangspunkt er beslutningen om

at foretage den. For at opleve jubelåret 2025 fuldt ud gennem vandring og bøn er der fire tematiske ruter i Rom til rådighed for pilgrimme.

Europa i Rom

Pilgrimsvandringen til EU's kirker omfatter 28 kirker og basilikaer, der er historisk forbundet med europæiske lande af kulturelle eller kunstneriske årsager eller på grund af en tradition for at byde pilgrimme fra en bestemt stat i EU velkommen.

Pilgrimsvandring til de syv kirker

Denne vandring til de syv kirker blev udtænkt af Sankt Filippo Neri i det 16. årh. og er en af de ældste romerske traditioner. Det er en 25 km lang rute, der snor sig langs de romerske gader.

De fire hovedkirker

Dette er kirkerne med hellige døre, som er et særligt mål for pilgrimme. I disse kirker vil der blive holdt katekese på forskellige sprog for at genopdage betydningen af jubelåret; der vil være mulighed for at gå til skriftemål og give næring til trosoplevelsen gennem bøn.

Kvindelige kirkelærere og Europas skytspatroner

En pilgrimsrejse, hvor man stopper op i bøn i de romerske kirker, der er knyttet til disse kvindelige helgener: Katarina af Siena, Teresa Benedicta af Korset, Birgitta af Vadstena, Teresa af Avila, Thérèse af Lisieux og Hildegard af Bingen.

Kirken Santa Maria in Traspontina

Tæt på Castel Sant'Angelo (også kaldet Engelsborgen) har der siden det 8. århundrede ligget en kirke dedikeret til

fig.1

Jomfru Maria. Da der foran denne borg var, og stadig er, en bro, der forbinder Tiberens to bredder, fik kirken tilnavnet "hinsides broen", på latin *trans pontem*, altså Traspontina. Da borgen i 1500-tallet blev forstærket af voldgrave og bastioner, førte det til en nedrivning af kirken og beslutningen om at bygge en ny i nærheden. Derfor begyndte man i 1566 at bygge den nye kirke, som ligesom den forrige blev overdraget til karmeliterordenen. Arkitekten Sallustio Peruzzi blev tilkaldt for at lede arbejdet, og han blev senere efterfulgt af Ottavio Mascherino og senere af Francesco Peperello.

Facaden er i to planer forsynet med ud-

smykninger og en vekslen af fremspring og fordybninger i indgange, nicher og vinduer, som kulminerer i det trekantede tympanon. Den centrale del er vertikalt opdelt i tre lige store dele af pilastre. Facaden udvider sig til venstre, hvor der er et oratorium bygget af Nicola Michetti i 1715. Nichen over hovedindgangen huser en skulptur af Vor Frue af Karmel med Jesusbarnet fra det 18. århundrede (fig.1) af Filippo Tenti. Denne specifikke titel, som Jomfru Maria her æres med, henviser til Karmel, et bjerg i Det hellige Land. Bibelen fortæller om, hvordan profeten Elias på dette hellige bjerg overvandt de hedenske præsters falske guder. På de samme bjergsider dyrkede mange munke i middelalderen deres tro og tog derfor navnet karmelitter. De anså profeten Elias og dennes discipel, Elisa, som deres ordens grundlæggere.

fig.2

Kirkens indre (fig.2) byder os velkommen i en varm omfavnelser. På gulvet fra 1873

fig.3

ses karmelitternes våbenskjold: hånden med sværdet minder om Elias' indgriben mod de falske guder. Kronen tilhører Maria, himlens og jordens dronning. De to stjerner er de to "stiftende" profeter, den brune farve minder om Karmelbjerget og den dragt, som brødrene bærer. Cesare Caroselli malede på skibets hvælving (fig.3) Jomfru Maria, der åbenbarer sig for Sankt Simon Stock i 1251, hvor hun lover Simon, karmelitternes overhoved, evig frelse til dem, der andægtigt bærer en særlig dragt kendt som et "skapular". På freskoen ser vi således Maria, ledsaget af Elias og Elisa, give seeren den lille beklædningsgenstand, omgivet af de helgener, der gjorde hans orden ære. Maleren

tilføjer tilstedeværelsen af pave Benedikt XIII til minde om indvielsen af kirken, som blev foretaget af denne pave. I hele kirkens udsmykning vil mindet om profeterne vende tilbage meget ofte, for man lagde vægt på at karmeliterbevægelsen blev født og udviklet i profeternes skole. Kirkerummet består af ét skib med en række sidekapeller. Det første, når man starter til højre, er dedikeret til Sankt Barbara (fig.4), som ses på altermaleriet lavet af Giuseppe Cesari, også kaldt Cavalier d'Arpino. Helgenen er skytshelgen for de væbnede styrker og i Rom for broderskabet af "bombardieri" (bombekastere), der havde til opgave at forsvare byen. I dag eksisterer dette militære korps ikke længere, men navnene på de tidligere bombekastere står på en tavle til højre.

fig.4

Kapellet, der indledes med en elegant balustrade med relieffer af Sankt Michael og Sankt Barbara og militære trofæer, er beriget med fresker af Cesare Rossetti efter tegninger af Cavalier d'Arpino, der skildrer episoder fra titelhelgenens liv. Barbara havde et vanskeligt forhold til sin far, som forhindrede hendes kristne tro,

den højre søjle ses Barbaras martyrium. Det andet kapel på højre hånd er dedikeret til Sankt Knud. Maleriet på alteret er udført af Daniel Seyter og daterer sig tilbage til 1686: Den hellige konge af Danmark, som led martyrdøden i 1086, er afbildet her i kontemplation over det guddommelige mysterium. Over for gud-

fig.5

dommen falder hans jordiske regalier til jorden. Freskerne på hvælvingen og væggene er udført af Alessandro Francese og fremhæver Knuds herlighed i en overflod af farvet marmor. På gulvet minder en plakette fra 1655 om, at danske borgere, der døde i Rom, blev begravet her. Generationer af danskere har således haft tilknytning til denne kirke. I de senere år har statuen af Vor Frue af Karmel (fig.5), som æres i det tredje kapel, der oprindeligt var dedikeret til den ubesmittede undfangelse, og som de to medaljoner af Cesare Caroselli med Sankt Anna og Sankt Joachim og hvælvingen med Helligåndsduen

og derfor blev hun isoleret i et tårn (tårnet optræder også på altermaleriet). Således ser vi på den lille hvælving faderen, der jager Barbara. På højre væg nægter helgenen at tilbede afguder og til venstre bliver helgenen pisket. På venstre søjle viser Jesus sig for Barbara i fængslet og på

og muskant-englene henviser til, fået ekstraordinær betydning. Ved siden af kapellet står prædikestolen fra det 19. århundrede med karmeliterordenens våbenskjold. Krucifikset i det fjerde kapel står mellem den smertefulde Jomfru Maria og Johannes Evangelisten og

er udsmykket i 1590 af Cesare Conti. De andre malerier, som gengiver nogle øjeblikke i Jesu lidelseshistorie, stammer fra 1649 og er udført af Bernardino Gagliardi, som vi også kan takke for profeterne Esajas og Jeremias på sidesøjlerne. Det næste kapel er dedikeret til en stor karmelitisk helgen, Alberto degli Abati. Antonio Circignani, kendt som Pomarancio, skildrer ham i maleriet på alteret, omgivet af episoder fra hans liv på væggene og hvælvingen: Albertos fødsel, modtagelsen af karmeliternes dragt, et mirakel, han udførte, hans prædiken og hans død. De to profeter på søjlerne er også af Pomarancio.

Vores tur rundt i kirken fører os til tværskibet. Kapellet til højre er dedikeret til Sankt Maria Maddalena de' Pazzi, en florentinsk karmelit, som ses på maleriet, hvor hun betragter den hellige treenighed sammen med Sankt Josef. Caroselli udsmykkede hvælvingen med Korsets triumf og symbolerne på Jesu lidelseshistorie. Højalteret (**fig.6**), som er kirkens midtpunkt, er en hymne til Marias ære, hvis billede går tilbage til det 13. århundrede (men her ser vi en kopi fra det 19. århundrede) og blev overført til Rom fra Karmelbjerget. Den overordnede indretning, der er desig-

net af Carlo Fontana, har et samspil af koncentriske cirkler mellem gesimser, søjler, ciborium og kuppel. Den smukke marmorfront, der efterligner et draperi, er Giuseppe Marinis værk, mens englene tilskrives Leonardo Rettis mejsel. Fire statuer flankerer alteret: De to figurer ved siden af søjlerne er Elias til venstre og Elisa til højre, værker af henholdsvis

fig.6

Giacomo Antonio Lavaggio og Vincenzo Felici; de to for enden er Sankt Angelo martyrerer til venstre og Sankt Alberto degli Abati til højre, udført af Alessandro Rondoni og Michele Maglia. Karmelitiske og mere generelt marianske motiver går igen i malerierne og freskerne i det-

te område. Kuplen (**fig.7**), der bæres af massive søjler og blev udsmykket i 1893, rager op over det hele, mens freskerne i de fire pendentiver med figurerne af Elias, Elisa, Sankt Peter Thomas, latinsk patriark af Konstantinopel, og Sankt Andreas Corsini er ældre end det. Kapellet i venstre tværskib er dedikeret til sidstnævnte helgen, og foran det står et imponerende orgel, som har sin pendant i kapellet til højre, og en skriftestol, som den danske kong Christian X donerede til kirken under et besøg i Rom med sin hu-

Puccini i 1697 malede Andrea Corsinis tilsynekomst i slaget ved Anghiari på hvælvingen i en ekstraordinær hvirvelvind af former og farver, linjer og masser, fremdrift og balance.

Kapellerne på venstre side fejrer andre karmelitiske minder, begyndende med den hellige martyr Angelo, der huskes gennem 16 scener fra hans liv, malet i 1609 af Giovanni Battista Ricci. På de ydre søjler er der fresker af Elias og Elisa sammen med billeder af Jomfru Maria og Jesusbarnet, nogle helgener og Gud Fa-

fig.7

stru dronning Alexandrine i 1920. Hans våbenskjold ses ikke kun på skriftestolen, men også på nogle af kirkens bænke. På alteret viser Giovanni Paolo Melchiorris maleri fra slutningen af det 17. århundrede Jomfru Marias åbenbaring for Sankt Andrea Corsini, mens Biagio

der i underbuen. Derefter følger kapellet dedikeret til Teresa af Avila, den store spanske mystiker og reformator, som her er fanget i det øjeblik, hvor en engel gennemborer hendes hjerte med den guddommelige kærligheds pil. Værket, som er dateret 1698, er udført af Antonio

Gherardi, som også stod for udsmykningen af hvælvingen, mens ovalerne på væggene er udført af Placido Celi. Et vigtigt minde om apostlene Peter og Paulus findes i det næste kapel, Søjlekapellet eller Kapellet for Sankt Peter og Paulus. Her ser vi to søjler, som de to apostle ifølge traditionen skulle være blevet bundet til før deres martyrium. De to helgener er afbildet sammen i altertavlen, mens de forskellige scener refererer til episoder fra deres liv. Alle malerierne er af Giovanni Battista Ricci, som færdiggjorde dem i 1619. En plakette til venstre minder om forskellige traditioner med henvisning til den gamle Traspontina-kerke. Eliaskapellet, som prydes af karmeliterordenens våbenskjold, præsenterer den store profet i et maleri fra 1639 af Giacinto Calandrucci, som viser ham sammen med Sankt Antonius abbed og den salige Franco Lippi fra Siena i færd med energisk at pege mod himlen som kilden til hans lære og destinationen for hans livsvandring. Calandrucci er også ophavsmænd til de to scener på væggene, Elias i skyggen af gyvelbusken og Elisa og den shunemitiske kvinde, samt Gud Fader i hvælvingen. Det indrammede Mariabillede på maleriet er en genstand fra den gamle kirke fra det 15. århundrede. Pietà-kapellet rummer en terrakottaskulptur fra det 15. århundrede af Jomfru Maria, som holder Jesu legeme, der er taget ned fra korset. To træengle inviterer de troende til at vende blikket mod den smertefulde Maria, mens de-

korative malerier fra begyndelsen af det 18. århundrede fremhæver frugterne af Herrens lidelse, nemlig opstandelsen, himmelfarten, pinsen, Marias optagelse i himlen og hendes kroning. På væggene ses freskoer fra det 18. århundrede af de hellige Andreas og Karl Borromæus og Jesu dåb, en klar henvisning til døbefonten; i hvælvingen triumferer treenighedens herlighed. Inde i alterbordet ligger relikvierne af martyrerne Basilides, Triposius og Mandalus.

Må mindet om apostlene og martyrerne, profeternes lære og Jomfru Marias moderlige beskyttelse ledsage os på vores rejse til det "hellige bjerg", som er Kristus, vor frelses klippe.